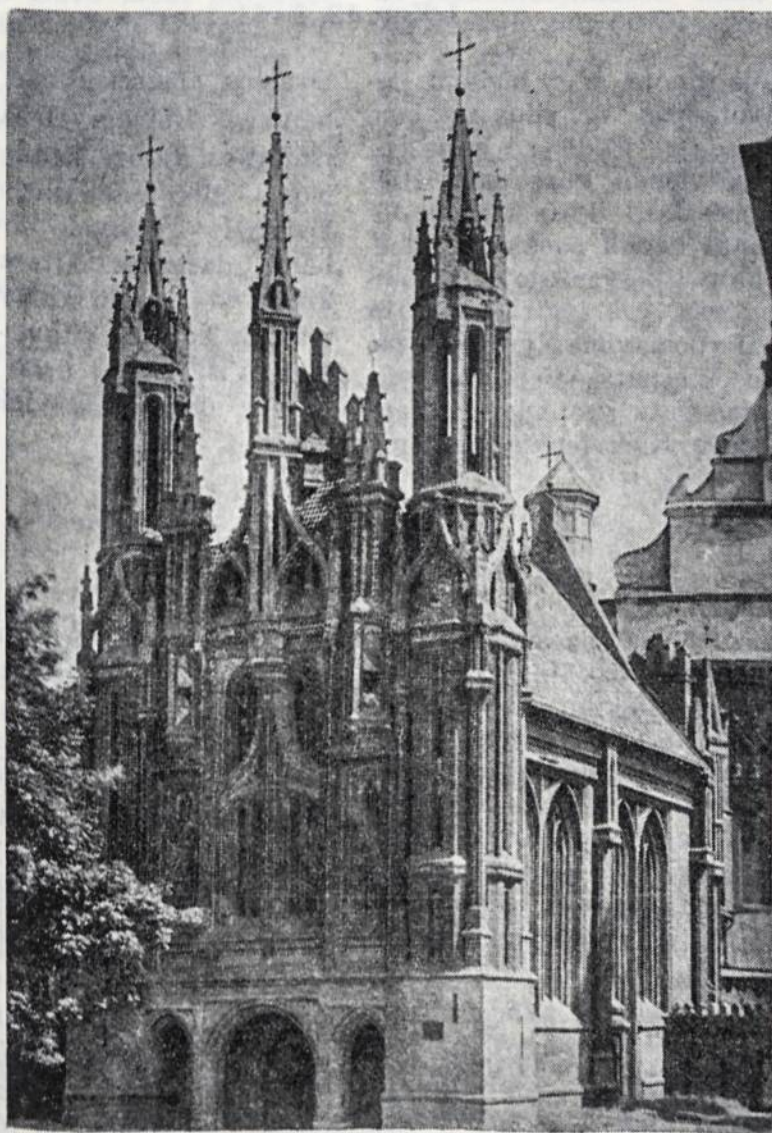

1

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

Šv. Onos bažnyčia Vilniuje
XVI amžiaus architektūrinis paminklas.

X SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Lekcija

1 Kor. 12, 2 - 11

Broliai: Jūs žinote, kad būdami pagony, eidavote pas nebylius stabus, kaip buvote vedami. Todėl aš jums pareiškiu, kad nė vienas, kurs kalba Dievo Dvasioje, nesako: Prakeikimas Jėzui; ir nė vienas negali pasakyti: Viešpats Jėzus, kaip tik šventojoje Dvasioje. Dovanos, tiesa, yra įvairios, bet ta pati Dvasia. Patarnavimai yra įvairūs, bet tas pats Viešpats. Veikimai yra įvairūs, bet tas pats yra Dievas, kurs visa visuose daro. Kiekvienam duodama

Dvasios apsireiškimas, kad būtų iš to naudos. Vienam Dvasios suteikiama išminties kalba, kitam tos pačios Dvasios — žinojimo kalba; kitam tos pačios Dvasios — gydymo dovana; kitam stebuklų darymas, kitam — pranašystė, kitam — dvasių atskyrimas, kitam — įvairios kalbos, kitam — kalbų aiškinimas. Visa gi tai daro viena ir ta pati Dvasia dalindama kiekvienam, kaip ji nori.

Evangelija

Luko 18, 9 - 14

Anuo metu: Jėzus pasakė kai kuriems, kurie patys savimi pasitikėjo teisūs esą ir kitus niekino, šitą prilyginimą: Du žmogų atėjo į šventyklą mels-tis; vienas buvo parisiejus, kitas muitininkas. Parisiejus stovėdamas taip pats sau vienas meldėsi: Dėkoju tau, Dieve, kad aš ne toks, kaip kiti žmonės: plėšikai, neteisūs, svetimoteriai, taip pat ir kaip šitas muitininkas. Aš pasninkauju

du kartu savaitėje, duodu dešimtines viso, ką turiu. Muitininkas, atstu stovėdamas, nedrįso nė akių pakelti į dangų, tik mušėsi į krūtinę ir sakė: Dieve, būk gailestingas man nusidėjėliui. Sakau jums: šitas parėjo į savo namus nuteisintas, anas ne. Nes kiekvienas, kurs save aukština, bus pažemintas, ir kas save žemina, bus paaukštintas.

* * *

Šventumas tai nėra vienos ar kitos dorybės praktikavimas. Tai širdies nusistatymas, kuris mus padaro nuolankiais Dievo rankose, pripažįstančiais savo menkumą ir pasitikinčiais iki išulimo jo tėvišku gerumu.

Šventoji Kūdikelio Jėzaus Teresė

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago, Ill. 60629. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: \$4.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$5.00 yearly; 10 ¢ a copy. Editor Rev. J. Sakevičius, MIC.

Nuolankumas žmones

paverčia angelais

Kun. Juozas Prunskis

Kartą šv. Pranciškus Asyžietis vyko į Alverno kalną. Buvo labai pavargęs, kad negalėjo paeiti. Jį lydėjusieji broliai pasistengė surasti asilą, kuriuo jodamas šv. Pranciškus įstengtų pasiekti jo trokštamą Alverno kalną. Juos lydėjo ir pats asilo savininkas, kad paskiau galėtų asilą į namus parsivesti.

Kelyje tas žmogus ir klausia šv. Pranciškų:

— Ar tu esi brolis Pranciškus iš Asyžiaus?

— Taip, — atsakė šventasis.

Ūkininkas su kaimietišku statumu tada jį išpėjo:

— Jei taip, tai stenkis būti toksai geras, kaip apie tave žmonės kalba. Aš tave išpėju, kad būtumei toks geras, kokiu tave žmonės laiko.

Išgirdęs šiuos žodžius, šventasis Pranciškus nulipo nuo asilo, atsiklaupė prieš ūkininką, pabučiavo jo kojas, dėkodamas jam, kad jis jį taip meiliai išpėjo.

Fariziejų pasitaiko ir dabar

Tas šventojo elgesys yra gili nuolankumo pamoka visiems. Tai paryškina minties, kurią Viešpats Jėzus palyginimu apie fariziejų ir muitininką išreiškė šiais dienai skirtoje evangelijoje.

Nemanykime, kad fariziejų tebuvo tik Kristaus laikais ir tik Palestinos žemėje. Fariziejų atsiranda visur ir visada. Jie puikybės dvasios išpūsti darosi nemalonūs Dievui ir sunkiai sugyvenami žmonėms. Fariziejiškos dvasios žmogus nekreips dėmesio, ką jam sako kiti šeimos nariai, ką kiti artimieji jam gero pataria. Jis tariasi daugiau išmanęs už kitus ir galvą atmetęs eina savuoju savimeilės keliu.

Fariziejiškumo dvasia ypač prasikiša pasikalbėjimuose, kada norima pabrėžti, kad aš ne tokia, kaip mano kaimynė, kaip anas šioks ir anoks. O toksai paleistas žodis pasiekia ir apkalbėtojo ausis, tada tik dar labiau gilina mas nesutarimas, neapykanta.

Nuolankumas nieko nekainuoja, o daug duoda

Kas kita nuolankus žmogus. Nuolankumas nieko nekainuoja, o kiek jisai pelno prielankumo Dievo ir žmonių akyse. Nuolankus žmogus su atvira širdimi priima gerą patarimą, naudingą perspėjimą, apgalvodamas, kiek jis tuo galėtų pasinaudoti, savo charakterį patobulinti. Jau šv. Pranciškus Salezietis perspėdavo — jeigu nori statyti didelį tobulumo rūmą, pirma iškaski jam gilius nuolankumo pamatus.

Arkiv. Matulaičio žodis

Gražiai mus nuolankumo moko marjonų atnaujintojas arkivyskupas Jurgis Matulaitis, savo dienoraštyje parašęs:

— Jei valia prašyti, tai duok, Viešpatie, kad aš būčiau Tavo Bažnyčioje nelyginant mazgotę, puodkėlę, kuria viską valo, o suvartoję meta šalin kurį tamsiausią ir bauriausią kampą, tegul ir aš tapčiau suvartotas ir sunaudotas, kad tik Tavo bažnyčioje būtų nors kamelis geriau išvalytas, kad tik Tavo name būtų šiek tiek švariau ir skaisčiau.

Praturtina savo sielą, praskaidrina kitų dienas

Panašia arkiv. Matulaičio nusakyta nuolankumo dvasia persiėmęs nuolankus žmogus su paprastu nuoširdumu

TAUTINĖS KALBOS LITURGIJOJE

A. Nockūnas, MIC

Antrojo Vatikano susirinkimo nutarimas įsileisti tautines kalbas į Bažnyčios liturgiją Europoj jau daug kur yra vykdomas. Čia Amerikoje visuotinis to nutarimo pritaikymas pramatytas advento pradžioje, nes tada prasideda bažnytiniai metai. Kadangi Vatikano II susirinkimas pavadė vietiniams vyskupsams nuspręsti, kurios mišių dalys turėtų būti kalbamos vietine kalba, tai ir Amerikos vyskupai šių metų bal. mėn. pradžioje turėjo tam tikslui posėdį, kurio nutarimai apie gegužės mėn. vidurį buvo patvirtinti šv. Sosto. Taigi, po kelių mėnesių mūsų pamaldose daug kas pasikeis.

Šia proga įdomu pažvelgti, kaip Bažnyčia į šį klausimą žiūrėjo amžių bėgyje.

Kristaus laikais Romos imperijoje, kuri apėmė ir Palestiną, labai buvo išsigalėjusi graikų kalba. Jos stengėsi pramokti ir daugelis apsišvietusių romėnų. Nors Kristus savo mokslą skelbė vietine aramajų kalba, po Jo mirties, kai Evangelija buvo skelbiama kitoms tautoms, apaštalai daugiausia naudojo plačiai paplitusią graikų kalbą. Šia kalba buvo parašytas ir Naujasis Testa-

mentas; abejojama tik dėl šv. Mato Evangelijos, kurios originalioji kalba, atrodo, buvo aramajų.

Taip pirmaisiais amžiais, maždaug iki 4-jo šimtmečio pradžios, kada Bažnyčia gavo laisvę, jos oficialioji kalba buvo graikų. Atgavus laisvę, ji smarkiai plėtėsi romėnų užkariautuose Europos kraštuose, kuriuose labiausiai buvo žinoma lotynų kalba. Be to, ir pačioje Italijoje tuo laiku graikų kalbos įtaka jau buvo žymiai susilpnėjusi. Todėl Vakarų Bažnyčia, prisitaikydama prie vietos ir laiko aplinkybių, palaipsniui į savo liturgiją įsileido lotynų kalbą vietoj graikiškosios. Gi Rytų Bažnyčioje pasiliko graikų kalba, nors šalia jos įgavo teises ir kitos tautinės kalbos.

Penkto šimtmečio pabaigoje griuvus Romos imperijai, lotynų kalba pamažu nuslydo į mirusių kalbų tarpą, o įsigalėjo tautinės kalbos. Tačiau reikia pabrėžti, kad nors paprastai žmonės ir nekalbėjo lotyniškai, išsilavinusieji šia kalba plačiai naudojo iki 18-to šimtmečio. Jos buvo plačiai mokoma mokyklose, ja rašoma knygos, vedami tarptautiniai pasitarimai bei rašomos sutartys.

priima kitų šeimos narių ar darbovietės bendrininkų pastabą, patarimą, žodį. Jis yra toks raminantis, taikantis charakteris, kuris įneša daug jaukumo į tą aplinką, kurioje gyvena. Jis praturtina savo sielos gyvenimą ir praskaidrina kitų dienas.

Ypač nuolankus nuoširdumas yra gera lietuvių charakterio žymė. Žinomas yra lietuvių priežodis: "Galvos juk neprasimuši senam žmogui nusilenkdamas".

Labai gražiai yra šv. Augustinas pasakęs:

— Puikybė angelus pavertė velniais, o nuolankumas žmones verčia angelais.

Pirmą žymų pasipriešinimą bažnytinė lotynų kalba sutiko iš protestantų pusės 16-me šimtmetyje. Atsižvelgiant į protestantišką mokymą, kad išganyką galima pasiekti vien per tikėjimą, kad sakramentai nereikalingi, kad pačios mišios nėra tikra auka, bet tik Kristaus mirties skelbimas, liturginės pamaldos gali vykti tik suprantamoje kalboje, kad taip būtų žadinamas tikėjimas. Nors 16-me š. laikas jau buvo pribrendęs įsileisti tautines kalbas į liturgiją, tačiau protestantai šį reikalavimą statė sąryšyje su savo klaidingais įsitikinimais. Tridento bažnytinis susirinkimas jį atmetė. Šį faktą ir tenka laikyti pagrindine priežastimi, kodėl

Murillo

Šv. Ona

tautinės kalbos taip vėlai įsileidžiamos į oficialųjį Bažnyčios kultą. Be to, tikėjimo reformatoriai pastatė Bažnyčią į gynimosi poziciją. Ji dėjo dideles pastangas išlaikyti tikėjimo grynumą, su nepasitikėjimu žiūrėjo į permainingų šalininkus ir platesnį žmonių įtraukimą į aktyvų dalyvavimą liturgijoje laikė antroje vietoje.

Tokia apsigynimo laikysena tęsėsi iki mūsų šimtmečio. Pradedant nuo šv. Pijaus X laikų, vis didesnis dėmesys kreipiamas į Bažnyčios vidaus gyvenimą. Šiam tikslui yra ypač daug pasitarnavęs taip vadinamas liturginis sąjūdis, kuris įvairiais būdais kėlė žmonių tarpe liturginį susipratimą. Tam tikslui buvo verčiamos liturginės knygos, aiškinamos liturginės apeigos, puoselėjamas ko platesnis dalyvavimas jose.

Tačiau reikia pripažinti, kad jei ne pop. Jono XXIII-jo sušauktasis visuo tinis Bažnyčios susirinkimas, dar daug

5

laiko būtų prabėgę iki tokio masto liturginio atsinaujinimo, kokio susilaukėme. Lotynų kalba amžių bėgyje Bažnyčioje buvo taip įsigalėjusi, kad jos vartojimo apribojimui daug kas priešinosi. Net tokia šviesi asmenybė kaip Pijus XII, kuris pravedė tiek svarbių reformų išvidiniame gyvenime, dar 1954 m. atmetė Asyžiuje įvykusios liturginės savaitės pasiūlymą įsileisti į liturgiją tautines kalbas.

Mat per amžius lotynų kalba švietė kaip Bažnyčios vienybės simbolis, ir daug kam atrodo, kad jos vartojimą apribojus, nukentės ir ta vienybė. Tačiau šiai baimei nėra rimto pagrindo. Net ir įsileidus tautines kalbas, lotynų kalba liturgijoje dalinai pasiliks. Be to, jos naudojimas yra vis labiau puoselėjamas kunigų seminarijose bei bažnytiniuose universitetuose ir kitur. Vos prieš porą mėnesių dabartinis popiežius įkūrė Romoje Aukštąjį Lotynų Kalbos Institutą, kuris ruoš šios kalbos mokytojus visam katalikiškajam pasauliui.

Pagaliau, varta pasvarstyti, ar ir tautinėms parapijoms Amerikoje bus leidžiama naudoti savo kalbą. Šv. Sostas tokį leidimą jau yra davęs. Tam tikslui yra net patvirtinta maldaknygė "Būk mums malonus". Tačiau, kadangi reikalas priklauso ir nuo vietinių vyskupų, gali iškilti sunkumų. Vis dėlto reikia tikėtis, kad tautinės mažumos šiuo atžvilgiu nebus skriaudžiamos ir joms skirtose mišiose bus leidžiama naudotis sava kalba.

Palikti maldą, kai iškyla reikalas pasitarnauti artimui, nėra iš tikrųjų apleidimas maldos, bet palikimas Kristaus dėl Kristaus. Net viduryje minios galime siekti tobulybės.

Šv. Pilypas Neri.

Per daug užmirštame vertę apsimarinimų ir atgailų, kurios liudija apie meilę. Iš tikrųjų meilė joms teikia tą vertę, bet jos jai reikalingos, kad ji galėtų įsikūnyti.

Regamey.

MŪSŲ GABUMŲ IŠVYSTYMAS

Viešpaties Dievo apdovanotas protu, žmogus turi pareigos nesnausti, bet siekti jį galimai daugiau išlavinti. Nuo mūsų pačių priklauso, ar pasiliksimė būklėje, kuri mus suartina su žvėrių pasauliu, ar nuolatos, kiek tai galima, be pertraukos, nenuilstamai ieškodami tiesos žinių, sieksime protu ją pažinti.

Žmogaus mintis, žmogaus genijus nežino ribų. Tos minties laimėjimams

Gėlių nuotrauka iš Lietuvos

nėra rubežiaus. Kaip dar neseniai, atsižvelgiant į mūsų žemės amžių, mūsų protėviai vaikščiojo medžioti su akmens kirviu rankoje, apsivilkę žvėries kailiu, ir dar jie į saulę žiūrėjo, kaip į jų protui neprieinamą reiškinį ir kaip į šventą neliečiamybę, kurios nevalia ir negalima ištirti, žmogaus protu pažinti. O vėliau, ačiū Kopernikui, buvo įsitikinta, kad žemė yra rutulys, ir buvo surastas

Naujas pasaulis. Žmogus nugalėjo atstumus. Jisai savo kambary klauso, ką šneka New Yorkas, Londonas, Paryžius. Savo namuose gali klausytis ir matyti geriausius pasaulio menininkus ir gėrėtis jų dainavimu.

Gal kas pasakytų, kad genialūs žmonės retai gimsta, nes ne kiekvienam žmogui yra tai Dievo skirta. Bet nekalbant apie menininkus, kurie kartais jau vaikystėje pasireiškia muzikos kūriniais, genijai proto srityje, kaip, pavyzdžiui, minėtas Kopernikas atkakliu nenuilstomu darbu išvystė savo genialius gabumus. Nereikia pamiršti, kad kiekviename žmoguje glūdi paslėptas tam tikras gabumas. Reikia tik, tuo tikint, mokėti tą gabumą savyje surasti, jį išplėsti, išvystyti. Niekas tuo atžvilgiu nėra Dievo nuskriaustas. Gal būt tai nebus gabumas teoriniam gilinimuisi į mus supančią tikrovę, gal būt tai bus gabumas grynai praktiškiems dalykams, tam ar kitam amatui. Atradę jį atkakliu darbu, jausime pasitenkinimą savo darbo vaisiais, džiaugdamiesi savo produktingo darbo naudingais rezultatais.

Reikia nuolatos gilinti savo žinias ir mokytis pažinti pasaulį per visą gyvenimą; niekados negali manyti, kad jau viską esi pažinęs. Prie gyvenimo pažinimo prieiname ne būtinai studijomis universitetuose. Tiesa, sistematiškas mokslas mokyklose labai palengvina mums surasti kelius pasauliui ir gyvenimui pažinti, bet nėra būtinas. Savo darbu galime pasiekti daugiau žinojimo, negu kad duoda mokyklų diplomai. Čia turi didelės reikšmės naminės studijos, gaunant atitinkamus veikalus ir juos studijuojant.

Prof. J. Gravrogkas

Kaip kūniškas grožis sukelia jausinę meilę, taip apmąstymas dieviško gerumo sukelia dvasinę meilę.

Šv. Tomas Akvinietis

Kristui ir Bažnyčiai

DIEVO TARNO ARKIV. JURGIO MATULAIČIO
BEATIFIKACIJOS BYLOS
ŽINIOS

REDAGUOJA MARIJONŲ POSTULACIJA

Nr. 7 (125)

1964 m. liepos 25 d.

(XI)

DIEVO ŽENKLAI

Galinga malda

Malda yra mūsų minties ir širdies pakėlimas į Dievą, kuris yra mūsų geriausias tėvas, o mes jo vaikai. Nustebinti Dievo gerumo ir jo meilės, nuoširdžiai dėkojame Dievui už visas mums ir visiems žmonėms suteiktas gėrybes. Dievo visagalybė ir visažinojimas pripildo mūsų širdį nusižeminimo jausmais. Toje dvasios šviesoje pamatę savo neištikimybę Dievo norams, jo pareikštai valiai, savo nusikaltimus, atsiprašinėjame, gailimės ir žadame taisytis. Turėdami sielos ir kūno reikalų, su pasitikėjimu kreipiamės į dangaus Tėvą, kaip mus yra pamokęs pats Išganytojas: "iš tikrųjų, sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, jis jums duos" (Jono 16, 23).

Dažnai atsitinka, kad pasijuntame menkučiai, neverti naujų Dievo malonių, o jų mums reikia. Tada kreipiamės į Dievo šventuosius, prašydami jų užtartinimo. Jie, pasiekę amžinosios dangaus laimės ir būdami artimiausieji Dievo tarnai bei geriausieji garbintojai, yra mieli Dievui. Ir Dievas dažnai išklauso jų maldų, kaip yra pratęs veikti savo Apvaizda į žmones per žmones.

Kai Dievas suteikia mums reikalingas malones, kurių prašėme per Jo tarnų užtarimą, nors jie dar nebūtų Bažnyčios įskaityti tarp šventųjų, turime aiškius Dievo ženklus, kad tie asmenys yra mieli Dievui ir jų užtarimas yra galingas.

Tokie Dievo ženklai lydi ir Dievo Tarną arkivyskupą Jurgį Matulaitį, kurio beatifikacijos byla sėkmingai yra vedama.

Nuo 1954 m. liepos mėn. pradžios iki 1964 m. liepos mėnesiui šimtai asmenų pranešė Vicepostulatoriui apie gautas malones per Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio užtarimą, viso 686 atsitikimai yra paliudyti jų laiškais ir dažnai aukomis beatifikacijos bylai vesti. Ačiū Dievui!

Visos tos padėkos arkiv. Jurgiui nebuvo nuodugniau tirtos, nes dar nebuvo skubu. Pajudėjus dabar gerąja linkme beatifikacijos bylai, artėja laikas, kai teks Bažnyčios aukščiausiam teismui pateikti neabejotinai įvykusius du — tris stebuklus. Pirmos rūšies pagijimai yra tada, kai gydytojai atsisako ligonį gydyti, nes neturi vilties ligonio gyvybę išgelbėti, o ligonis staiga pasveiksta, pasimeldęs į Dievo Tarną. Prie tokių stebuklų priklauso įsisenėjusių didelių ligų staigus pagijimas: k. a. džiovos, vėžio etc., ligoniui besimeldžiant į Dievo Tarną.

Per paskutinius dvejis metus padėkas siuntusieji dažniausiai tai pareiškė labai kukliai, santūriai, keliais žodžiais, kad sveikata sugrįžusi, kad malonės gautos ir pan., nors, iš tikrųjų, galėjo būti labai dideli Dievo duoti ženklai ir stebuklai. Labai prašyčiau buvusių ligonių, kurie tikrai pasveiko, pasimeldę

į D. T. arkiv. Jurgį, kad jie pilniau, nuodugniau pažymėtų laiką, vietą, ligą ir liudininkus bei gydytojus, kurie juos gydė, kad tas žinias atsiųstų man — Vicepostulatoriui, o dar geriau — pačiam generaliniam Postulatoriui, adresu: Rev. Casimiro Reklaitis, MIC. Via Corsica 1, Roma, Italy.

Maldų sąjūdis

Už beatifikacijos bylos sėkmingą eigą kasdien meldžiasi visa marijonų vienuolija, visi jos nariai. Nuo jų neatsilieka Nekalto švč. M. Marijos Prasidėjimo seserys, kurių vienuoliją įkūrė D. T. arkiv. Jurgis. Protarpiais, jei ne kasdien, meldžiasi apie du tūkstančiai šios bylos Rėmėjų. Prie jų visų maldų prašome ir Jus įsijungti, prašant, kad Dievas, užtariant ark. Jurgiui, teiktų svei-

katą ligoniams, kurie šaukiasi ark. Jurgio užtarimo.

Paremkite taipgi ligonių prašymus, kurie per "Laivą" prašo mūsų sudėtinių maldų paramos. Tarp tų prašymų yra ne vien tik patys ligoniai. Dažnai tėvai prašo atsivertimo malonės savo vaikams, kurie nuklydo nuo doros ir tikėjimo; prašo šeimai Dievo palaimos, pasisekimo moksle ir darbuose, ir visi kiti gyvenimo klausimai pateikiami gailėstingai mūsų širdžiai. Tiesa, jų vardai neminimi, bet Dievas juos žino.

Prašykime Dievo, kad Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio Matulaičio beatifikacijos byla greit ir sėkmingai būtų Bažnyčios išspręsta ir laimėta.

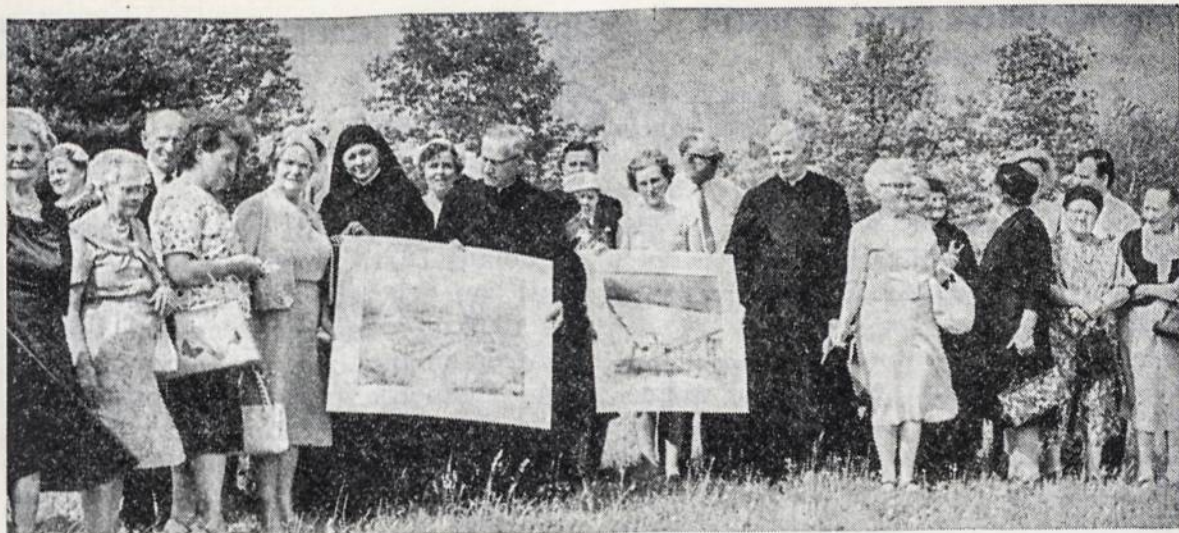
Kun. K. A. Matulaitis, MIC
vicepostulatorius

PRAŠO MALDŲ PARAMOS

Ligoniai ir įvairių gyvenimo sunkenybių prislėgtieji, pasivesdami Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio Matulaičio užtarimui ir Dievo gailėstingumui, prašo mūsų sudėtinių maldų paramos, kad jų prašymai būtų greičiau išklaudyti.

- M. V. Toronto, Ont. Prašo sveikatos sau ir dukrai.
- P. G. Waterbury, Conn. Prašo Ramutei Dievo globos.
- S. G. Harrison, N. J. Prašo Alicijai sveikatos.
- P. J. Lawrence, Mass. Prašo sveikatos sau ir artimiesiems.
- A. J. Sheboygan, Wis. Prašo sveikatos sau ir šeimai.
- K. K. Norwood, Mass. Prašo sveikatos ir Dievo palaimos.
- M. N. Chicago, Ill. Prašo sveikatos sau ir šeimai.
- O. R. Waukegan, Ill. Prašo sveikatos.
- K. Š. Cleveland, O. Prašo Emilijai sveikatos.
- M. V. Enfield, Conn. Kojomis serga; prašo sveikatos sau ir Jolandai.
- S. Ž. Chicago, Ill. Prašo sveikatos sau ir šeimai.
- M. R. Chicago, Ill. Prašo sveikatos.

- P. G. Chicago, Ill. Prašo šv. Dvasios dovanų vaikams ir vaikaičiams.
- Z. G. Chicago, Ill. Prašo sveikatos.
- O. K. Pittsburgh, Pa. Prašo sveikatos sau ir Domiceliui.
- D. J. Clark Summit, Pa. Prašo sveikatos sau, Anei ir Marytei.
- K. L. Hazardville, Conn. Prašo sveikatos ir laimės šeimoje.
- B. Š. Hamilton, Ont. Prašo sveikatos Julijai ir ligoniams.
- C. D. Mansfield, Mass. Prašo sveikatos.
- G. I. Detroit, Mich. Prašo Dievo palaimos kun. Boleslovui.
- U. K. Detroit, Mich. Prašo savo motinai sveikatos.
- J. M. L. Chicago, Ill. Prašo sau ir vaikams sveikatos.
- P. K. Nashua, N. H. Prašo sveikatos.
- M. K. Jackson, Mich. Prašo pasimelsti už a. a. Luciją.
- O. M. New Britain, Conn. Prašo šv. Dvasios dovanų ir sveikatos vaikams ir jų šeimoms.
- H. S. Elizabeth, N. J. Prašo maldų už Jono sveikatą.
- A. Ž. Pittsburgh, Pa. Prašo sau ir ligoniams sveikatos.

Nekaltai Pradėtosios Švč. Marijos seserys ruošiasi statyti Putnam, Conn, arkivysk. Jurgio Matulaičio vardo senelių namus. Priekyje motina M. Augusta, prel. Pr. Juras, kun. dr. P. Celiešius.

- E. V. Omaha, Nebr. Prašo sveikatos.
- A. S. Elizabeth, N. J. Prašo sau ir ligoniams sveikatos.
- J. Ž. Port Washington, N. Y. Prašo sveikatos sau ir Jane Marie.
- M. G. ir R. B. Hillside, N. J. Prašo sveikatos
- A. B. Duquesne, Pa. Prašo sveikatos ir gerovės.
- A. D. Baltimore, Md. Prašo sveikatos sau ir tėveliams.
- J. R. Detroit, Mich. Prašo sveikatos visai šeimai ir sau.
- M. R. Melrose Park, Ill. Prašo šeimai sveikatos.
- J. U. Waterbury, Conn. Prašo sveikatos sau ir sūnui.
- A. K. Chicago, Ill. Prašo pašaukimų į vienuolyną.
- T. C. Chicago, Ill. Prašo sveikatos dešimčiai ligonių.
- A. S. Dorchester, Mass. Prašo sveikatos.
- M. N. S. Boston, Mass. Prašo sveikatos sau ir vaikams.
- M. M. Augusta, Wis. Prašo sveikatos.
- F. B. Milwaukee, Wis. Prašo sveikatos sau ir 5 ligoniams.
- T. N. Los Angeles, Calif. Prašo sveikatos Teresei, sau ir motinai.
- O. M. Cicero Ill. Prašo sūnui geresnės sveikatos.
- K. B. Hamilton, Ont. Prašo sveikatos.
- Z. O. Prašo geresnės sveikatos sau ir tėvui.
- M. W. Canton, Mass. Prašo sau geresnės sveikatos.
- A. S. Cleveland, O., Prašo atmainos Raimundui.
- M. J. So. Boston, Mass. Prašo sveikatos.
- D. S. Chicago, Ill. Prašo dvasios ir kūno sveikatos šeimai nariams.
- O. D. Chicago, Ill. Prašo sau sveikatos.

JAUNAS PROFESORIUS

Istorikas kun. dr. Jonas Totoraitis, MIC., kurs buvo trečias kunigas, įsijungęs į atnaujinamą Marijonų kongregaciją ir gerai žinojo Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio gyvenimo nuotykius, rašo savo veikale "Marijonų Vienuolija" p. 14-16 (1931) apie jauną profesorių Kelcių kunigų seminarijoje, kun. Jurgį.

Šveicarijos Fribourgo universitete

laimėjęs didžiausiu pagyrimu teologijos daktaro laipsnį už savo mokslinį darbą "Rusų mokslas apie pradinį teisingumą" 1902 m., grįžęs į Kelcius nuo mokslo metų pradžios buvo paskirtas mokytojauti.

Apie tai rašo kun. Totoraitis:

— Jis dar visiškai pasigydęs nebuvęs, todėl jam (kun. prof. Jurgiui) rei-

PADEKOS ARK. JURGIUI

Gautos malonės

686. nr. A. L., Newark, N. J. rašo: "Dėkoju arkivyskupui Jurgiui už visas gautas malones."

Sveikata grįžo

685 nr. Juozapa L., Newark, N. J. rašo: "Siunčiu auką beatifikacijos bylai paremti ir savo padėką. Esu dėkinga arkivyskupui Jurgiui už mano sveikatos grįžimą."

kėjo iš Kelcių kartą per mėnesį važiuoti į Varšuvą pas gydytojus. Kadangi dažnas važinėjimas buvo įkyrus, tad po kiek laiko jis persikėlė gyventi į Varšuvą. Ten jam teko daug darbuotis vienuolių kongregacijose, kunigų draugijose ir visuomenės organizacijose. Iš Varšuvos jis buvo pakviestas profesoriauti į dvasinę Peterburgo Akademiją. Jis ten buvo dogmatinės teologijos ir sociologijos mokytojas. Po kiek laiko jis buvo paskirtas Akademijos vicerek-

torium. Ten galutinai pasiryžo stoti į vienuoliją. Bet vienuolijų yra gana daug, į kurią jų nukryps dabar jo širdis? Gerai viską apsvaistęs, gal po ilgų svyravimų, pasiryžo stoti į Marijonų vienuoliją.

— Jis žinojo kun. generolo Senkaus, to uolaus Dievo tarno, troškimą atgavinti jau gėstančią vienuoliją. Prasidėjus 1909 m. atostogoms, nuvyko į Marijampolę su apgalvotu sumanymu: Marijonų vienuolija turi būti slapta atnaujinta, ir prie to slaptumo turi būti viskas taikoma. Generolui kun. Senkui tas sumanymas pasirodė kaip iš dangaus atneštas.

Ir popiežiui šv. Pijui X sutinkant ir laiminant, Marijonų vienuolija buvo slapta atnaujinta 1909 m. rugpiūčio 29 d., o vienuolijos naujai pertvarkyti įstatai buvo popiežiaus patvirtinti 1910 m. lapkričio 28 d.

K. A. M.

Neskubėk sekti kas nauja

Ark. Jurgis Matulaitis mus įspėja, kad nesektume aklai kas yra nauja:

"Reikia labai saugotis visokių naujų nuomonių ir mokslų; nesekti tuojau paskui kas nauja, bet gerai žiūrėti, ar sutinka su senąja katalikiška tiesa.

Bet antra vertus, vėl nereikia per

daug skubintis kol dar neaišku, pasmerkti visai tai kas nauja, jei to Bažnyčia dar nepasmerkia.

Reikia būti atsargiam, tirti dalykus, šviestis ir laukti kol Bažnyčia duos nurodymą kaip žiūrėti į tą ar kitą dalyką."

BEATIFIKACIJOS BYLAI AUKOS

Gauta 1964 m. birželio mėnesį: per kun. K. Matulaitį, MIC.: \$100.00 aukojo C. Gavenne (Edwardsburg, Mich.); po \$10.00: Joana Budnikienė, Morta Jurienė, Juozafina V. Lukas; — po \$5.00: Ona Milašauskienė, Jurgis Juodis, Lucilė Teckorius, Albinas ir Matilda Adomaičiai, Ona Lukas, Doma Slezevičienė, Ona Durienė; — po \$3.00: Alex Gauronskis, Anna Volger; — po \$2.00: Adelė Baranauskienė, Kazė Bartkienė, Mrs. M. Allen, Alek-

sas Sadauskas, Elena Anevičienė; — po \$1.00: V. Blazaitis, Anelle Anderson, K. Činčius, Sesuo Mary.

Generalinė Marijonų Postulacija Romoje nuoširdžiai dėkoja visiems aukojusiems beatifikacijos bylai vesti ir užtikrina, kad už visus geradarius ir šios bylos veiksmus kasdien yra meldžiamasi Romos marijonų koplyčioje.

Marijonų Postulacijos Pareiškimas

Popiežiaus Urbono VIII nuostatams nuolankiai paklusnūs pareiškiame, kad kur "Beatifikacijos Bylos Žiniose" bus minima atgamtinio pobūdžio įvykiai, tai jiems tik tiek tikėtina, kiek jie remiasi grynai žmonių liudijimu; o kur Dievo Tarnas Jurgis vadinamas "šventuoju", tai reikia laikyti vien tik privačių asmenų įsitikinimu.

KĄ DARYSIME SU SLOGOMIS IR PLIKĖMIS?

Šiomis dienomis negalima rasti ramesnės vietos prie mūsų seminarijos ežeriuko, nes visa pakrantė nuolat yra apspitusi jaunais žuvautojais. Pas mus šiuo laiku yra vasaros stovykla berniukams, kuriems vienas iš mėgiamiausių sportų, kai nusibosta maudymasis baseine, yra žuvavimas.

Malonu girdėti per visą vasaros dieną nuoširdų berniukų klyksmą, kai jie šėlsta vėsiaame baseino vandenyje. Malonu klausytis jų linksmo juoko prie stalo, kai jie valgo "hotdogsus ar hamburgerius su bugjusu" (dešreles ar amer. kotlietus su šaltu saldžiu gėrimu). Rodos, jie galėtų valgyti tuos pačius dalykus kiekvieną dieną ir tris kartus per dieną. Tikrai malonu matyti, kaip jie energingai praleidžia visą dieną ir nakties laiku dar nenori eiti gulėti po devintos valandos. Kunigas Antanas tyčiomis duoda daug sporto ir

mankštos jiems, kad kristų į lovas ir užmigėtų, bet jie vis dar turi daug daugiau energijos ir nori išdykauti su pagalvėmis prieš šviesų užgesinimą.

"Tai gabus berniukas"

Stovyklos berniukams yra tikrai įdomios vietos suaugusiems apsilankyti, nors suaugusieji nevisad turi užtektinai kantrybės ilgiau pabūti su gyvais, energingais berniukais. Mūsų kun. Antanas ir brolis Jonas yra nepaprasti žmonės tuo atžvilgiu; jie moka visą dieną pabūti su stovyklos vaikučiais ir vis randa jiems kokio nors užsiėmimo, kad jie nenuobodžiautų.

Man bebūnant prie ežero, kun. Antanas atsinešė motorą, kurį jis norėjo prijungti prie laivelio, kad galėtų pavėžinti kelis berniukus ežere. Kun. Antanas keletą kartų traukė virvę, kuri įjungia motorą, bet vis jam nesisekė tai pa-

Lietuvių grupė Pavergtųjų savaitės minėjime liepos 12 Chicagoj. Nuotr. A. Gulbinsko

daryti. Vienas berniukas, kuris buvo parinktas važiuoti motorizuotu laiveliu, pasiprašė leisti pažiūrėti, ar motoras nėra sugedęs. Kun. Antanas tuojau leido berniukui pažiūrėti motorą, sakydamas man:

— Tai yra gabus berniukas, ir spėju, kad jis sužinos, kas yra netvarkoj. Jis nuolatos ardo ir vėl sudeda įvairius dalykus. Rodos, kad jis gali beveik viską sutaisyti.

Jis tik trumpai pasidarbavo ir vienu virvės patraukimu įjungė motorą, ir laivelis pasileido per ežeriuko paviršių.

Pasaulio žmonės — galingi

Dažnai tenka pagalvoti, kiek daug gabumų turi pasaulio žmonės ir kiek jie gali padaryti. Kartais atrodo, kad nėra tokio dalyko, kurio išmokslintas žmogus negali padaryti.

Gydytojai dabar prijungia nupiautą jaunuolio ranką, ir jis gali ją dalinai vartoti. Svetimas kūno dalis įdėda į sergančius žmones. Manytum, kad nėra tokio stebuklo, kuria didieji chirurgai negali įvykdyti šiomis dienomis.

Taip dalykai atrodo, kai didieji mokslininkai kalbasi tarp savęs arba parašo žurnaluose. O visvien yra daug tokių dalykų, kurių nesupranta ar negali padaryti, būtent, kuris iš jų gali išgydyti paprastą slogą. Vaistų tokie ligai beveik kaip nėra; gydytojai įsako, kad sloga sergantis atsigultų ir gerai pailsėtų kelias dienas. Nėra vaistų, kurie sulaikytų slogą, kad ji neatsirastų.

Paimkime irgi tokį paprastą reikalą kaip galvos plikimą. Kuris gydytojas gali pasakyti, kodėl vyrai plinka ir kaip galima sulaikyti plikimą. Tas, kuris tikrai mokėtų išgydyti nuo slogų ar žinotų, kaip sulaikyti plikimą, tikrai galėtų būti garsus ir turtingas žmogus. Žiauriausios ligos būna nugalėtos, bet tų dviejų nenormalumų gydytojai ar mokslininkai negali nugalėti.

Didžiuojamės, bet...

Reikia pripažinti, kad pasaulio mokslininkai atsiekė didelius mokslus

ir atskleidė nuodugniais gamtos paslaptis. Sunku yra sekti, kiek daug naujų dalykų yra išrasta net kiekvieną dieną. Dažnai vienas pasididžiuoja, kad tokį ar tokį dalyką sužinojo, ir paskelbia tą linksmą žinią, bet atsiliepia iš kito galo pasaulio kiti mokslininkai, kurie didžiuojasi, jog tai žinojo jau seniai.

Kaip ilgai ir sunkiai mokslininkai darbuojasi su gamtos paslaptimis, kol sužino tik vieną dalykėlį. O Dievas sutvėrė tiek daug tų paslapčių, įkurdamas pasaulį, kad praeis keli šimtai metų, kol tik dalį tų paslapčių sužinosim. O visvien, kiek tų didžiųjų žmonių nusielenkė Dievui ar garbino jį daugiau, kadangi sutvėrė tokius reikšmingus ir nuostabius dalykus.

Būkime išmintingi

Nereik vien tik kalbėti apie didelius mokslininkus, bet pagalvokime, ką daro paprastieji žmonės.

Paprastas žmogus turi gražią mašiną; ji yra galinga, nes motoras stiprus; ją galima vairuoti labai lengvai. Kai atsisėda prie vairo, jis elgiasi kaip koks dievaitis, nes jis valdo tiek daug jėgos su keliais pirštais. Dažnai jis net yra labai neatsargus su ta jėga ir leidžia automobiliui važiuoti greičiau, negu įstatymai leidžia. Jis jaučiasi galingas prie to vairo.

O kiek jis žino apie tą patį automobilį! Kai sugenda, jis turi duoti kitiems pataisyti. Pats neišmano nieko apie mašiną.

Labai dažnai išrodo, kad kuo daugiau žmogus yra išmokslintas ar daugiau pinigų turi, jis tuo mažiau gerbia Dievą, kuris yra Sutvėrėjas visų tų paslapčių, o jos gi yra pagrindas visų tų naujų patogumų ir išradimų.

Senasis Įstatymas visą reikalą apima keliais sakiniais: "Visa išmintis nuo Viešpaties Dievo; ji buvo su juo visuomet ir yra nuo amžių. Kas suskai-tė jūros smiltis, lietaus lašus ir amžių dienas? Kas išmatavo dangaus aukštį, žemės plotį ir gelmės gilybę? Kas iš-tyrė pirm visų esančių Dievo išmintį? Išmintis sutverta pirm visa ko, ir pro-

Klausimai ir atsakymai

Kun. K. A. Matulaitis, MIO

Simuliuota liga

Dirbu siuvykloje; man mokama už padarytą darbą, ne už valandas, bet turiu visada skirtu laiku būti įmonėje. Vykstant kokiems lietuviškiems viešiams reikalams, siuvyklon neinu, o to vieton pasiunčiu savo gydytojo raštelį, kad nesveikuoju. To, atrodo, reikalauja įmonės vadovybė iš prižiūrėtojo. Ar aš nenusikalstu teisingumui?

P. R. A.

Nusikalstama tiesai. Jei savininkui yra iš to nuostolio, tai ir teisingumui.

Bažnyčioje girdėjau skaitant evangeliją ir išsigandau. Jei V. Jėzus pasakė: "O kas sakytų: Beproti! bus smerktinas į pragaro ugnį" (Mato 5, 24). Taip dažnai mes vienas kitą bepročiais pravardžiuojame, tai kas išsigelbės nuo pasmerkimo ir bausmės

A. B.

Iš pasmerkimo ir amžinų bausmių išsigelbės visi tie kurie nebus sunkiai nusikaltę Dievui ar žmonėms, ir tie, kurie savo nusikaltimus atgailos.

Kad tinkamai suprastume V-jo sekmadienio po Sekminių evangeliją, atsiminkime, jog sunkioji mirštamoji nuodėmė yra apgalvotas, sąmoningas laisvos valios veiksmas svarbiame dalyke, padarytas priešingai Dievo valiai. Sunkioji arba mirštamoji nuodėmė suardo žmogaus santykius su Dievu, yra priešinga Dievo meilei, pašalina iš sie-

tingas išmanymas nuo pat amžių. Išminties šaltinis Dievo žodis aukštybėse, ir jos keliai amžini paliepimai. Kam atidengta išminties šaknis, ir kas pažino jos slaptus sumanymus? Kam apreiškta ir parodyta išminties mokslas? Ir kas suprato daugiopius jos kelius? Vienas yra Aukščiausias, visagalis Sutvėrėjas, galingas karalius ir labai baidus, sėdintis savo soste ir viešpataujantis Dievas" (Ekl. 1, 1-8).

los pašvenčiamąją malonę ir užtraukia žmogui pasmerkimą ir amžiną bausmę.

Viešpats Jėzus patikslino ir paaikškino penktąjį Dievo įsakymą: Neužmuši! Nurodė, jog reikia vengti piktumo, rūstybės. Kas labai pyksta ant savo artimo, bus smerkiamas vietiniame teisme. O kas niekintų žodžiu ir kolytų savo brolių, sakydamas: Raka! bus smerktinas sostinės taryboje. O kas iš piktumo, paniekindamas jį bepročių laikytų, vertas amžinojo pasmerkimo į ugnį.

Žodis raka turi daug reikšmių žydų, sirų, graikų kalbose, žiūrint, kaip kas skaito dviejų priebalsių r k žodį: rak. rok, rik, raka. Bendrai ėmus, reiškia spaudalą, snarglį, bevertį žmogų, niekadėją. Čia tartas paniekos žodis daugiau reiškia negu širdy laikomas pyktis.

Arkiv. J. Skvirecko vertime "Beproti" nepilnai nusakomas paniekinimo svoris. Yra tai daugiau žmogaus lyginimas prie bepročio gyvulio, k. a. žodis "šunsnuki!"

Pyktis yra priešingas artimo meilei. O kas nemyli artimo, tas nemyli nei Dievo. Verta vengti visokio piktumo, neapgalvotų ir kitą asmenį niekinančių žodžių.

* * *

Marianapolio dovanų laimėtojai

Lietuvių dienos, įvykusios liepos 4 dieną Marianapolyje, Thompson, Conn, dovanų laimėtojai.

1-moji premija \$250 United States Savings Bond — No 556 — Mark Ceskavich, 203 Columbia St., New Britain, Conn.

2-tra premija \$100 United States Savings Bond — No 8843, M. Cushen, 55 Butler Rd., North Haven, Conn.

3-čia premija \$75 United States Savings Bond — No 12931, Peter Szynal, 4 Prescot Rd, Ipswich, Mass.

žinios iš katalikiškojo pasaulio

▼ **Vatikano II-sis susirinkimas.** Višutinio Bažnyčios susirinkimo trečioji sesija prasidės rugsėjo 14 d., Šv. Kryžiaus paaugstinimo šventėje. Šioji sesija baigsis lapkričio mėn. gale, kad susirinkimo dalyviai galėtų dar nuvykti į Tarptautinį eucharistinį kongresą Bombėjuje, Indijoje. Dabar susirinkimo tėvai privačiai peržiūri pataisytas schemas, kad susirinkimo darbai eitų sklandžiau.

▼ **Šv. Tėvas patarnauja seneliams.** Šv. Tėvas Paulius VI, minėdamas savo karūnacijos metines, aplankė Romoje senelių prieglaudą, kurią veda Vargšų Mažosios seserys. Jis pilstė į lėkštes seneliams sriubą, pradėjo valgį malda ir jiems bevalgant praėjo pro jų stalus, tardamas paguodos žodį.

▼ **Bus paskelbti negrai šventaisiais.** Šventoji Apeigų kongregacija paruošė kanonizacijos bylą 22 Afrikos negrų, kurie buvo nužudyti 19-me šimtmečiuje Ugandoje, verčiami atsižadėti tikėjimo. Kanonizacijos iškilmės numatomos Misijų sekmadienį (spalio 18 d.). Ši kanonizacija bus ypač įspūdingesnė, nes tuo laiku vyks visuotinis Bažnyčios susirinkimas.

▼ **Tarptautinis teologijos žurnalas** bus pradėtas leisti sekančių metų pradžioje Olandijoje. Lengva visiems suprantama kalba žurnalas plačioms katalikų masėms pateiks šių laikų teologijos problemas. Naujasis žurnalas bus leidžiamas pagrindinėmis kalbomis. Jame bendradarbiaus daug pasaulinio garso teologų iš įvairių pasaulio kraštų.

▼ **Naujas benediktinų abatas.** Benediktinai vienuoliai išrinko tėv. Daniel Kucera, OSB, nauju Šv. Prokopijaus ko-

legijos ir vienuolyno abatu. Ši abatija yra netoli Chicagos prie Lisle, Ill., miesto. Naujasis abatas kilęs iš Chicagos, turįs 41 metus amžiaus. Trys kiti abato broliai yra taip pat vienuoliai benediktinai kunigai. Vietiniai benediktinai ruošia Joliette vyskupijai kunigus, veda kolegiją ir aukštesniąją mokyklą (berniukų akademiją). Šias mokslo įstaigas lanko ir marijonų klierikai bei kandidatai į kunigus.

▼ **Kino žvaigždė — vienuolė.** Hollywoodo filmų žvaigždė Dolores Hart, gimusi Chicagoje, įstojo į benediktinų vienuoliją. Ji pasirinko sesers Marijos Juditos vardą.

▼ **Šv. mišios kartu.** Šv. Anzelmo benediktinų bažnyčioje, Romoje, dvidešimt benediktinų vienuolių kunigų kartu laikė šv. mišias. Jie stovėjo pusračiu apie altorių, veidu atsigręžę į žmones. Aukojimo ir kitas maldas kalbėjo visi kartu ir kartu darė judesius. Buvo konsekruota tik viena didelė ostija, kuri paskui buvo sulaužyta ir kiekvienas kunigas priėmė dalį. Taip pat buvo konsekruotas tik vienas kielikas, iš kurio priėmė šv. Komuniją vyno pavidale. Tai koncelebracijos mišių bandymai. Tokias mišias numato liturginė konstitucija Didįjį ketvirtadienį ir kitais atvejais. Šv. mišias laiko kartu įvairių rytinių apeigų kunigai.

▼ **Europos kultūra spinduliuoja.** "Europa jau daug šimtmečių su didele jėga spinduliuoja savo kultūra į visą pasaulį. Tai dėl to, kad ji savo moralinį paveldėjimą statė ant Jėzaus Kristaus Evangelijos." Taip kalbėjo Šv. Tėvas IV Europos Studijų suvažiavimo dalyviams. Sprendžiant žemiškas problemas, įkvėpimo reikia ieškoti Evangelijoje. Technika neturi nustelbti žmogaus asmens, kuris yra pagrindinė ir tikroji bendruomenės vienybė, — pareiškė pop. Paulius VI.

4-ta premija \$50 United States Savings Bond — No 1070, Peter Elyosius, 57 Bonner St., Hartford, Conn.

5-ta premija \$25 United States Savings Bond — No 8598, Pat Leary, 120 Olean St., Worcester, Mass.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

Šv. mišias Lietuvių dieną Marianapolyje laiko kun. P. Barauskis, MIC, asistuoja (nuotr. kairėje) kun J. Petrauskas MIC, mokyklos direktorius, ir kun. E. Vičkauskas, mokyklos vicedirektorius.

• **Lietuvių diena Marianapolyje.** Liepos 4 d. Marianapolyje, Thompson, Conn., švenčiama Naujosios Anglijos lietuvių diena. Šiais metais ji buvo skirtinga nuo kitų metų. Kur ankščiau buvo gražūs rūmai, dabar tik griuvėsiai, kurie ne vienam išspaudė ašaras. Šv. mišios šiais metais buvo laikomos prie mokinių bendrabučio paruošto altoriaus. Šv. mišias laikė kun. P. Barauskis, MIC. Pamokslą pasakė lietuviškai ir angliškai kun. J. Vilčiauskas, Šv. Antano, Ansonia, Conn., klebonas. Popiečio metu Lietuvių dienos dalyviai klausėsi Waterburio Šv. Juozapo parapijos choro, vadovaujamo muz. A. Aleksio. Po koncerto sekė St. Vaičiūčio kalba. Prie užkandinių ir kitų pramogų dirbo marijonų bendradarbiai iš Cambridge, Worcester, Ansonia, Hartford, Waterbury, New York, Dorchester, So. Boston. Tai vis tos pačios nepavargstančios rankos ir geros širdys, kurios myli gerus darbus ir moka visada aukotis.

• **Pavergtųjų tautų savaitė Chicagoj.** Visų sovietų pavergtųjų kraštų di-

dysis susitelkimas ir demonstracija įvyko liepos 12 d. 1:30 val. Grant Parke, Chicagoj. Invokaciją sukalbėjo ukrainiečių katalikų Chicagos vyskupas J. Gabro. Pagrindinę kalbą pasakė kongresmanas Pucinski. Vysk. V. Brizgys tarė užbaigos palaiminimo žodį. Laisvės kovos dalyviai esame visi. Pavergtieji kraštai kenčia medžiaginiai ir dvasiniai. Ateistinis komunizmas nori iš pagrindų išgriauti religiją. Kenčiantiems pagelbėjime bent malda ir visomis galimomis priemonėmis.

• **Lietuvos ministerio pareiškimas.** Šv. Tėvo Pauliaus VI karūnacijos proga Vatikano radijas davė visą eilę pranešimų, pavadintų "Pauliaus VI-jo pirmieji metai įvairių tautų liudijimu". Per dešimt dienų šiose transliacijose kiekvienos tautos diplomatinis atstovas prie Šv. Sosto savo tautos kalba kalbėjo apie Šv. Tėvo veiklą. Ir Lietuvos ministeris prie Šv. Sosto St. Girdvainis ta ta proga pareiškė savo išpuodžius, kurie buvo perduoti per Vatikano radiją į pavergtą Lietuvą ir visą pasaulį.

• **Mirė kun. M. Petrauskas.** Kaip praneša iš Lietuvos, birželio 18 d. palaidotas Marijampolėje kun. Motiejus Petrauskas, 75 metų. Velionis buvo Vilkaiviškio vyskupijos kunigas, išventintas 1912 m., marijono kun. Antano, misinieriaus Amerikoje, brolis. A. a. kun. Motiejus buvo ilgametis Lietuvos kariuomenės IX pėstininkų pulko kapelionas, pasižymėjęs savo išmintimi ir kunigišku uolumu. Komunistų okupacijos metu keletą metų buvo Marijampolės klebonu.

• **Kun. Jonas Kuzinskas** kardinolo Meyer raštu paskirtas Chicagos arkivyskupijos bažnytinio tribunolo teisėju moterystės skyrybų byloje. Šias naujas pareigas eis, pasilikdamas ir toliau Šv. Jurgio liet. par. Chicagoj pirmuoju vikaru.

L A I V A S laukia naujų skaitytojų ir finansinės paramos.

L A I V A S lanko savo skaitytojus kiekvieną savaitę ir nori lankyti visus, kurie tik pageidaus.

Daug pirmųjų LAIVO skaitytojų jau nuseno ir nepajėgia skaityti, kiti gi nukeliavo į amžinybę. Reikia naujų. Kurie skaito LAIVĄ, labai patenkinti. Štai kai kurie taip atsiliepia:

“Esu nuolatinis “Laivo” skaitytojas. Labai gėriusi to laikraščio—žurnaliuko turiningumu ir gražiu skoningu sutvarkymu. Pas mus daug kas iš lietuvių katalikų jį skaito ir juo labai patenkinti.” P. G.

“Laivą” skaitau senokai... Patinka man “Laive” spausdinamoji medžiaga... Todėl esu susidaręs nuomonę, jog žmogus, skaitydamas “Laivą”, nors gyventų ir kur nors džiunglėse, nors negautų kitos (katalikiškos ir religinės) spaudos nei knygų — “nubedievėtų”, sekdamas medžiagą spausdinamą tik “Laive”. P. A.

Jei kiekvienas nuolatinis LAIVO skaitytojas surastų bent vieną naują skaitytoją, kuris sau užsisakytų arba kitam užsakytų LAIVĄ, tai labai pagerintų finansinę LAIVO padėtį.

L A I V O kaina metams: JAV ir Kanadoje \$4.00, kitur \$5.00.

Adresas:

LAIVAS
4545 West 63rd St.
Chicago 29, Illinois

Prašau siuntinėti “Laivą” šiuo adresu:

Mr. Mrs. Miss.

Sumoku “Laivo” prenumeratą

Siunčiu auką “Laivo” išlaidoms